

مسجد امام جواد (ع) زمینه اتحاد و همدلی اهالی محله را سبب شد

هنوز هم ندای ا... اکبر شهیدان گوهر شاد

در کوچه می پیچد

نجمه سر باز - محله گوهر شاد، محله‌ای انقلابی است که نقش پررنگی در جریان انقلاب داشته است. دهه پنجاه خورشیدی بود؛ سال ۱۳۵۶. اهالی زمین‌های خاکی خیابان کلاهدوز که امروز به نام شهید اسفندیانی مزین شده است، خواب مسجدی را می‌دیدند که قرار بود به همت جوانان وریش سپیدان محله، همان‌هایی که بعدها اسم خیلی‌هایشان را در بازسازی مناطق جنگی شنیدند، بگیرد. زمین وقف بود و ساختمان یا همت مردم وریش سپیدان محله آجر به آجر به دست خیران عاشق بالافت تا شد مسجد امام جواد (ع). محله گوهر شاد هم تقریباً از دهه ۴۰ به بعد ساخته شد. خیابان‌های این محله همه خاکی بود و خانه‌های مردم دور تادور باغ‌ها محصور شده بود. تا جایی که چشم کار می‌کرد باغ بود و زمین خاکی و تنها مسجدی که در این محله مرکزیت داشت، مسجد امام جواد (ع) بود؛ به طوری که نزدیک به ۲۳ شهید از دل این مسجد برآمده‌اند. مردم این محله همراه با مردم سایر محلات مشهد در جریان حوادث انقلاب خاطرات زیادی را رقم زده‌اند؛ به طوری که در هر راهپیمایی و هر مراسمی ساکنان این محله با دیگران همراه می‌شدند. در زمان شاه، به اجبار، به مردم این محله فشار می‌آوردند که زمین‌ها و باغ‌های خود را بفروشند و از اینجا نقل مکان کنند. اما بیشتر اهالی با فشاری کردند و هویت خودشان را در این محله حفظ کردند و همچنان دست به دست هم دادند تا گوهر شاد، گوهر شاد بماند و پس!

رشادت‌های ۲۳ شهید بر تارک این مسجد می‌درخشد

مسجد امام جواد (ع) با هفت نفر هیئت مدیره می‌چرخد. حجت الاسلام محمدعلی صفری، امام جماعت مسجد امام جواد (ع)، متولد ۱۳۲۰ است و از سال ۱۳۴۹ در محله گوهر شاد ساکن است. او بیش از ۴۰ سال است که در این محله

زندگی می‌کند و هر روز موقع شنیدن صدای اکبر لباس روحانیت خود را به تن می‌کند.

او می‌آید تا همگام با دل‌های خداپرست محله گوهر شاد مقابل پروردگار هستی سجده بندگی به جا آورد. می‌گوید: بوی رشادت‌های ۲۳ شهید از جان گذشته

این محله هر روز از این مسجد می‌آید، ما باید برای زنده کردن نام آن‌ها هر روز این مسجد را نورانی‌تر کنیم. مدت ۴۰ سال است که نمازهای یومیه صبح و ظهر و شب، به امامت او در این مسجد اقامه می‌شود. او از روزهای خوب می‌گوید:

روزهای فراموش نشدنی سال‌های منتهی به انقلاب.

این مسجد از سال ۱۳۵۶ که ساخته شده است، نقش بسیار چشمگیری در انقلاب و فعالیت‌های افراد و فعالان انقلابی ایفا کرده است. افراد با تجمع در این مسجد به فعالیت‌های زیرپوستی خود ادامه می‌دادند و در تمام کارها باهم همراه بودند و همیشه کار گروهی انجام می‌دادند. مردم این محل همراه با سایر اقشار به سمت حرم راهپیمایی می‌کردند و شعار می‌دادند.

شهیدانی که از این مسجد به جبهه رفتند

حجت الاسلام صفری، صحبتش را از روزهایی آغاز می‌کند که ۲۳ لاله برای رفتن به خاکریزهای جبهه از همین جا بندهایشان را محکم می‌بستند تا خدای نکرده سختی راه عقیده‌شان را سست نکند و از قدم گذاشتن در این راه پشیمان نشوند. آلبوم عکس این شاخه گل‌های شهید را

۲۳ لاله
برای رفتن به
خاکریزهای
جبهه از همین
جا بندهایشان را
محکم می‌بستند

روبه رویت در مسجدی که امروز تنها با یاد و خاطره‌شان روز و شب می‌گذراند، می‌بینی. مردان راه خدا که هر روز از ترس عقب افتادن تاریخ اعزامشان به اینجا می‌آمدند و برای رفتن عجله می‌کردند. امام جماعت مسجد امام جواد (ع) می‌گوید: رفیقانم یک‌به‌یک رفتند و ما را در اینجا تنها گذاشتند، او که سعی می‌کند، غم چشمانش را پنهان کند، نیم‌نگاهی به نام شهیدان که مانند ستاره در خط اول نمای مسجد امام جواد (ع)، می‌درخشد، می‌اندازد و برای ما از اخلاق و رفتار شهید مصطفی اکرمی، شهید حریری، شهید اسفندیانی، شهید جابری، شهید نصرتی، شهید اشرفی و... این گونه می‌گوید: یادش بخیر، هنوز ندای ا... اکبرشان در هوای سرد زمستان ۵۷ در خیابان‌های گوهر شاد باقی است و صدای گام‌هایشان در تمامی شهر شاهدیست بر این حقیقت که زاده شدند تا شهادت دهند که حق فقط با خداست.